

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد  
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم  
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتایپ و ارسال: لاله

## تاریخ حزب کار البانی

انستیتیوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی  
چاپ «نعم فراشی» تیرانا ۱۹۶۹

### بخش شصت و هفتم

۱۱ جنوری ۲۰۱۵

#### افشای نقشه های ضد مارکسیستی و ضد البانی رهبری یوگوسلاوی

انتحار ناکواسپیرو لطمه بزرگی بر حزب زد و وضع متشنجی را که در رهبری حزب پیش آمده بود وخیم تر ساخت. دار و دسته رویونیست یوگوسلاوی از این حادثه به عنوان "دلیل حقانیت" اتهامات خویش سوء استفاده کرد و به حمله جدیدی علیه مشی حزب کمونیست البانی و وحدت آن و دبیر کل آن دست زد.

در چنین شرایطی کوچی جوجی خود را به مثابه «منجی» حزب جا زد و با پشتیبانی رهبری حزب کمونیست یوگوسلاوی، هشتمین پلنوم کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی را تدارک دید. تراهی ضد مارکسیستی و ضد البانی کمیته مرکزی حزب کمونیست یوگوسلاوی که در نطق کوچی جوجی در مدرسه حزبی به صورت برنامه در آمده بود، مبنای کار پلنوم شد. کوچی جوجی در طی تدارک جلسه پلنوم به توسعه تعقیب و آزار کمونیست های راستین و آزموده پرداخت که از مشی حزب دفاع می کردند و مبارزه ای به خاطر تحقیر و تخفیف کمونیست های روشنفکر به راه انداخت. وی به وسیله ارگان های امنیت که آنها را شخصاً رهبری می کرد به جمع آوری و یا اختراع می بایست در پلنوم هشتم محکوم شوند، دست زد.

درست در چنین موقعی رهبری یوگوسلاوی به وسیله ساوواسلاویک نماینده یوگوسلاوی در جمهوری توده ئی البانی، نقشه خویش را را دایر بر «وحدت البانی و یوگوسلاوی براساس فدراسیون» به کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی عرضه داشت. فدراسیون مذکور می بایست «سایر خلق های بالکان و به ویژه بلغارستان» را نیز دربرگیرد. فدراسیون طبق نقشه نامبرده می بایست در آغاز در زمینه «مناسبات اقتصادی» از طریق «اختلاط اقتصاد های ملی» و «تنظیم برنامه های مشترک» تحقق پذیرد. «توحید ارتش ها» نیز می بایست عملی شود. بعداً «تشکیل دولت واحد» که به عقیده

تنظیم کنندگان نقشه «اراده خلق ها و احزاب» بود در نظر گرفته خواهد شد<sup>۱</sup>. گروه کوچی کوچی جوجی تدارک پلنوم کمیته مرکزی را بر روی تزه‌های این نقشه متکی ساخت.

فعالیت خصمانه تیتیت ها و دستیارانشان به سرکردگی کوچی جوجی علیه حزب کمونیست البانی در پلنوم هشتم کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی که در بروری ۱۹۴۸ تشکیل شد به اوج رسید.

کوجی جوجی و پاندی کریستو در این پلنوم در واقع رفیق انور خوجه را مسؤول اصلی راه خطائی می دانستند که به عقیده آنها حزب درپیش گرفته بود. تا کواسپیرو را دشمن حزب و خلق اعلام داشتند و جاسوس خواندند. رفیق محمد شیخو که خودسرانه از شرکت در پلنوم محروم شده بود به فعالیت «خصوصیت آمیز ضد یوگوسلاوی» متهم و از کمیته مرکزی اخراج گردید. کوجی جوجی مدعی شد که فراکسیون در رأس حزب «زیرچشم دبیر کل» فعالیت دارد. وی تا آنجا پیش رفت که تلقین کرد که خود رفیق انورخوجه در رأس این فراکسیون است، دسائس مذکور ضربه سختی بر مواضع رفیق انورخوجه و وحدت حزب وارد ساخت.

پلنوم استقرار آنچنان روابطی را میان البانی و یوگوسلاوی تصویب کرد که یکراست به برانداختن دولت البانی منجر می شد. فکر توحید دو ارتش به میان آمد. آشکارا کوشش شد که البانی را از اتحاد شوروی جدا کنند و گرایش های ضد شوروی به ظهور رسید.

پلنوم هشتم اشتباهات در ساختمان حزب و زندگی درونی آن را بازهم وخیم تر ساخت. شیوه های نظامی و پولیسی بیش از پیش برجای شیوه های سازمانی رهبری حزب نشست.

در این پلنوم مقاومت کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی در اثر فشار رهبری یوگوسلاوی درهم شکست. پلنوم اتهاماتی را که تیتو در نومبر ۱۹۴۷ تنظیم کرده بود پذیرفت. مشی سیاسی صحیح حزب به سختی نقض شد. استقلال و حاکمیت ملی مستقیماً در معرض خطر قرار گرفت. پلنوم هشتم زمینه مساعدی برای تحقق نقشه یوگوسلاوی دائر بر استعمار البانی فراهم آورد. این پلنوم لکه سیاهی در تاریخ پر افتخار حزب کمونیست البانی به شمار می آید.

پس از پلنوم، گروه کوچی جوجی عنوانه به کار پرداخت تا نقشه یوگوسلاوی را به عمل در آورده و تدارکات خود را برای بی اعتبار ساختن کادرهای رهبری حزب و دولت که سد راه مداخله و اعمال فشار رویونیست های یوگوسلاوی بودند تسریع کرد و حتی مقدمه از میان برداشتن جسمانی این کادرها را فراهم آورده.

رهبری و فعالیت سازمان های توده ئی به راه غلط توجیه شد. گرایش های دائر بر تلاشی سازمان جوانان به ظهور رسید. اتحادیه های حرفه ئی از بعضی از اختیارات خویش محروم شدند و به صورت دستگاه های کاملاً بوروکراتیک در آمدند.

شیوه های پولیسی در دستگاه دولتی راه یافت. ارگان های امنیت دولتی بر بالای حزب قرار گرفتند.

تیتیت ها می پنداشتند که حزب کمونیست البانی را به کلی منقاد ساخته اند و اینک صریح تر و خشن تر در امور داخلی حزب و دولت البانی مداخله می کردند. کمیسیون هماهنگی برنامه ها عملاً به صورت دولت دوم در آمد. شرکت های مختلط البانی- یوگوسلاوی به بنگاه های تماماً یوگوسلاوی تبدیل شدند. یک کمیسیون خاص بازرسی از یوگوسلاوی آمد تا به ادغام اقتصاد البانی در اقتصاد یوگوسلاوی کمک برساند، ادغامی که می بایست پایه وحدت سیاسی دوکشور گردد. در عین حال گروه کوچی جوجی به نبرد تبلیغاتی پر دامنه ای به منظور «وحدت برادری» با یوگوسلاوی دست زده بود تا روزی که وحدت مذکور عملی شود آن را به مثابه اقدامی که ناشی از اراده خلق البانی است، تلقی کنند.

رهبری یوگوسلاوی و فراکسیون کوچی جوجی مصرانه از کمیته مرکزی حزب و از دولت می طلبیدند که رایشان شوروی را از ارتش برکنار کنند و بالاخره مسأله ایجاد سر فرماندهی واحد ارتش های البانی و یوگوسلاوی را که تیتو

<sup>۱</sup>- تزه های ساو واسلاتیک درباره وحدت البانی و یوگوسلاوی که در ۵ دسمبر ۱۹۴۷ به کمیته مرکزی حزب کار البانی عرضه شد. یادداشت مذاکرات بایگانی مرکزی حزب.

در رأس آن باشد در برابر هیأت سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی مطرح کردند و خواستند که اجرای برنامه وحدت البانی و یوگوسلاوی به تصویب برسد. این مطالبات ضد مارکسیستی و ضد البانی، علی رغم وضع وخیمی که در داخل هیأت سیاسی به وجود آمده بود و فشار بسیار شدید تیتویست ها و هواداران آنان، در اثر مخالفت اصولی و استوار رفیق انورخوجه رد شد.

رهبری یوگوسلاوی که حس می کرد اغراض وی ممکن است به زودی فاش شود و شاهد مقاومت حزب کمونیست البانی بود، خواست که به وسیله ارباب به هدف های خود دست یابد و به بهانه این که گویا خطر حمله عاجل یونان بر البانی وجود دارد طلب کرد که فوراً چند لشکر یوگوسلاوی به البانی گسیل گردد. به این طریق اشغال البانی به صورت عمل انجام یافته درمی آمد و به تیتویست ها امکان می داد که مقاومت در برابر الحاق را درهم بشکنند. کوچی جوجی و گروه او به پشتیبانی از این مطالبات برخاستند و حتی با رانکوویچ یکی از نزدیک ترین همکاران تیتو تباری کرده بودند که پس از استقرار سپاهیان یوگوسلاوی در خاک البانی، این عمل را رسماً به مثابه اقدامی در دائره پیمان دوستی، همکاری و تعاون متقابل اعلام دارند.

اما این نقشه یوگوسلاوی هم عملی نشد. رفیق انور خوجه این موضوع را برای بررسی در برابر رهبری کمیته مرکزی مطرح کرد و رهبری طبق پیشنهاد او علیه ورود سپاهیان یوگوسلاوی به البانی نظر داد. تصمیم تاریخی مذکور کشور البانی را از خونریزی هائی که ممکن بود در اثر ورود سپاهیان یوگوسلاوی اتفاق افتد نجات داد و از اسارت جدید رهایی بخشید.

رفیق انور خوجه همچنان که قبلاً ستالین را در جریان مداخلات فاحش تیتو و کارمندان مختلف یوگوسلاوی در امور داخلی حزب کمونیست البانی و دولت البانی گذاشته بود مطالبه رهبری یوگوسلاوی را در مورد اعزام چند لشکر به البانی و رد این مطالبه از طرف کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی را به اطلاع وی رسانید.

حزب و دولت البانی لحظات بسیار دشواری را می گذرانیدند. درست در همین موقع بود که حزب کمونیست البانی از نامه های کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی به کمیته مرکزی حزب کمونیست یوگوسلاوی مطلع شد. در این نامه ها از رهبری یوگوسلاوی به علت روش ضد شوروی او، اتخاذ مشی اپورتونیستی که به بازگشت سرمایه داری منجر می گردید، ناقض موازین لنینی در زندگی درونی حزب و غرور و پرمدعائی رهبرانش به سختی انتقاد شده بود.

«چنین وضع غیر عادی در حزب کمونیست یوگوسلاوی خطر جدی برای حیات حزب و رشد آن به شمار می رود»<sup>۲</sup> این نامه ها برای حزب کمونیست البانی و خلق البانی اهمیت بسیار داشت.

«درخطر ترین لحظه تصادم شدید کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی با رهبران حزب یوگوسلاوی، تصادمی که به وسیله رهبران ضد مارکسیستی یوگوسلاوی به وجود آمده بود، کمک حزب بلشویک اتحاد شوروی به حزب ما و سایر احزاب کمونیستی، نجات خلق ما و حزب کمونیست ما را تأمین کرد»<sup>۳</sup>

جلسه دفتر اطلاعات که در جون ۱۹۴۸ تشکیل شد سهم بزرگی در افشای فعالیت رویونیستی و شونیستی رهبری حزب کمونیست یوگوسلاوی اداکرد. دفتر اطلاعات به این نتیجه گیری صحیح رسید که رهبری حزب کمونیست یوگوسلاوی از مارکسیسم-لنینیسم منحرف شده و به راه تجدید نظر در آن افتاده است، به سوسیالیسم خیانت ورزیده و به مواضع ناسونالیسم بورژوائی لغزیده است. پس دفتر اطلاعات رهبری حزب کمونیست یوگوسلاوی را به مثابه خائن به امر سوسیالیسم و انترناسیونالیسم پرولتری محکوم کرد.

<sup>۲</sup>- نامه کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی به کمیته مرکزی حزی کمونیست یوگوسلاوی، ۴ مه ۱۹۴۸، بایگانی مرکزی حزب.

<sup>۳</sup>- اعلامیه کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی، ۱ جولای ۱۹۸۴، بایگانی مرکزی حزب.

کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی بر قطعنامه دفتر اطلاعات «درباره وضع در حزب کمونیست یوگوسلاوی» تماماً صحنه گذاشت و به وسیله اعلامیه خاصی راه خیانت آمیز ضد شوروی و ضد البانی رهبری حزب کمونیست یوگوسلاوی را محکوم کرد.

تمامی حزب این روش کمیته مرکزی را پذیرفت. کلیه سازمان های حزب در جلسات خویش اعتماد بی تزلزل خود را نسبت به کمیته مرکزی و دبیر کل، رفیق نورخوجه، ابراز داشتند.

ادامه دارد...